॥ दशशान्तयः॥

ॐ भृद्रं कर्णेभिः शृणुयामं देवाः। भृद्रं पंश्येमाक्षभिर्यजंत्राः। स्थिरैरक्नैंस्तुष्टुवारसंस्तुनूभिः। व्यशेम देवितं यदार्युः। स्वस्ति न इन्द्रों वृद्धश्रंवाः। स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः। स्वस्ति नस्ताक्ष्यों अरिष्टनेमिः। स्वस्ति नो बृह्स्पतिर्दधातु॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥१॥

ॐ नमो ब्रह्मणे नमों अस्त्वग्नये नमः पृथिव्यै नम् ओषंधीभ्यः। नमों वाचे नमों वाचस्पतंये नमो विष्णंवे बृहते कंरोमि॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥२॥

नमीं वाचे या चोंदिता या चानुंदिता तस्यै वाचे नमो नमों वाचे नमों वाचस्पतंये नम् ऋषिंभ्यो मञ्जकुद्धो मञ्जपतिभ्यो मा मामृषंयो मञ्जकुतो मञ्जपतंयः परांदुर्माहमृषींन्मञ्जकृतो मञ्जपतीन्परांदां वैश्वदेवीं वाचंमुद्धास शिवामदंस्तां जुष्टां देवेभ्यः शर्म में द्यौः शर्म पृथिवी शर्म विश्वमिदं जगंत्। शर्म चन्द्रश्च सूर्यश्च शर्म ब्रह्मप्रजापती। भूतं वंदिष्ये भुवंनं विद्ये तेजों विद्ये यशों विद्ये तपों विद्ये ब्रह्मं विद्ये स्त्यं वंदिष्ये तस्मां अहिमदम्प्पस्तरणमृपंस्तृण उपस्तरणं मे प्रजायै पश्नां भूयाद्पस्तरणमृहं प्रजाये पश्नां भूयास् प्राणांपानौ मृत्योर्मा पातं प्राणांपानौ मा मां हासिष्टं मध्रं मनिष्ये मध्रं जिन्छे मध्रं वक्ष्यामि मध्रं विद्यामि मध्रंमतीं देवेभ्यो वाचंमुद्धास शृश्रूषेण्यां मनुष्येभ्यस्तं मां देवा अवन्तु शोभायै पितरोऽनुंमदन्तु। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥३॥

शं नो वार्तः पवतां मात्रिश्चा शं नंस्तपतु सूर्यः। अहांनिशं भंवन्तु नः श॰ रात्रिः प्रतिधीयताम्। शमुषा नो व्यंच्छतु शमांदित्य उदेतु नः। शिवा नः शन्तंमा भव सुमृडीका सरंस्वित। मा ते व्याम सुन्दिशं। इडांये वास्त्वंसि वास्तुमद्वांस्तुमन्तों भूयास्म मा वास्तौशिछथ्स्मह्मवास्तुः स भूयाद्यौंऽस्मान्द्वेष्टि यं चं व्यं द्विष्मः। प्रतिष्ठासिं प्रतिष्ठावंन्तो भूयास्म मा प्रतिष्ठायांशिछथ्स्मह्मप्रतिष्ठः स भूयाद्यौंऽस्मान्द्वेष्टि यं चं व्यं द्विष्मः। आ वांत वाहि भेषजं वि वांत वाहि यद्रपः। त्व॰ हि विश्वभेषजो देवानां दूत ईयंसे। द्वाविमौ वातौं वात् आ सिन्धोरा परावतः॥

दक्षं मे अन्य आवातु परान्यो वांतु यद्रपंः। यद्दो वांतते गृहेंऽमृतंस्य निधिर्हितः। ततों नो देहि जीवसे ततों नो धेहि भेषजम्। ततों नो मह् आवंह वात आवांतु भेषजम्। शम्भूर्मयोभूनों हृदे प्रण आयूर्षि तारिषत्। इन्द्रंस्य गृहोंऽसि तं त्वा प्रपंद्ये सगुः सार्श्वः। प्रजां मिय सूर्यो भ्राजों दधातु॥

सह यन्मे अस्ति तेने। भूः प्रपंद्ये भुवः प्रपंद्ये सुवः प्रपंद्ये भूभुवः सुवः प्रपंद्ये वायुं प्रपद्येऽनौर्तां देवतां प्रपद्येऽश्मानमाखणं प्रपंद्ये प्रजापतेर्ब्रह्मकोशं ब्रह्म प्रपंद्य ओं प्रपंद्ये।

अन्तरिक्षं म उर्वन्तरं बृहद्ग्नयः पर्वताश्च यया वातः स्वस्त्या स्वस्तिमान्तयां स्वस्त्या स्विस्तिमानंसानि। प्राणापानौ मृत्योर्मा पातं प्राणापानौ मा मा हासिष्टं मियं मेधां मियं प्रजां मय्यग्निस्तेजों दधातु मियं मेधां मियं प्रजां मयीन्द्रं इन्द्रियं देधातु मियं मेधां मियं

द्युभिर्क्तुभुः परिपातम्स्मानरिष्टेभिरश्विना सौभंगेभिः। तन्नों मित्रो वर्रुणो मामहन्तामदितिः

सिन्धुंः पृथिवी उत द्यौः। कयां निश्चित्र आ भुंबदूती सदावृधः सखाँ। कया शचिष्ठया वृता। कस्त्वां सत्यो मदानां मश्हिष्ठो मध्सदन्धंसः। दृढाचिदारुजे वसुं। अभी षु णः सखीनामिवता जीरतृणाम्। शतं भंवास्यूतिभिः। वयः सुपूर्णा उपसदुरिन्द्रं प्रियमेधा ऋषयो नाधमानाः। अपं ध्वान्तमूर्णुहि पूर्धि चक्षुंमुंमुग्ध्यंस्मान्निधयेव बद्धान्॥ शं नो देवीर्भिष्टंय आपो भवन्तु पीतयें। शं योर्भिस्रंवन्तु नः। ईशांना वार्याणां क्षयंन्तीश्चर्षणीनाम्। अपो यांचामि भेषजम्। सुमित्रा न आप् ओषंधयः सन्तु दुर्मित्रास्तस्मै भूयासुर्यौऽस्मान्द्वेष्टि यं चं वयं द्विष्मः। आपो हि ष्ठा मंयोभुवस्ता नं ऊर्जे

दंधातन। मुहे रणांय चक्षंसे। यो वंः शिवतंमो रसुस्तस्यं भाजयतेह नंः। उश्वतीरिव

आपों जुनयंथा च नः। पृथिवी शान्ता साग्निनां शान्ता सा में शान्ता शुचर् शमयतु। अन्तरिक्षर शान्तं तद्वायुनां शान्तं तन्में शान्तर शुचर् शमयतु। द्यौः शान्ता सादित्येनं

मातरंः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयांय जिन्वंथ॥

 पुरस्तौच्छुक्रमुचरंत्। पश्येम श्ररदंः श्रतं जीवेम श्ररदंः श्रतं नन्दांम श्ररदंः श्रतं मोदांम श्ररदंः श्रतं भवांम श्ररदंः श्रतः श्रृणवांम श्ररदंः श्रतं प्रब्रवाम श्ररदंः श्रतमजीताः स्याम शरदंः शतं ज्योक्क सूर्यं दशे। य उदंगान्महतोऽर्णवांद्विभ्राजमानः सिरस्य मध्याथ्स मा

वृष्मो लोहिताक्षः सूर्यो विपश्चिन्मनंसा पुनातु। ब्रह्मणश्चोतंन्यस् ब्रह्मण आणी स्थो ब्रह्मण आवपंनमसि धारितेयं पृथिवी ब्रह्मणा मही धारितमेनेन महद्दन्तरिक्षं दिवं दाधार पृथिवी सदेवां यदहं वेद तदहं धारयाणि मा मद्वेदोऽधिविस्नंसत्। मेधामनीषे माविंशता स्मिनीं भूतस्य भव्यस्यावंरुध्यै सर्वमायुंरयाणि सर्वमायुंरयाणि। आभिर्गीर्भियंदतों न ऊनमाप्यांयय

हरिवो वर्धमानः। यदा स्तोतृभ्यो महिं गोत्रा रुजासिं भूयिष्ठभाजो अर्थ ते स्याम। ब्रह्म

शं नो मित्रः शं वर्रुणः। शं नो भवत्वर्यमा। शं न इन्द्रो बृह्स्पतिः। शं नो विष्णुंरुरुक्रमः। नमो ब्रह्मणे। नमस्ते वायो। त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मांसि। त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मं विदण्यामि। ऋतं वंदिष्यामि। सत्यं वंदिष्यामि। तन्मामंवतु। तद्वक्तारंमवतु। अवंतु माम्। अवंतु वक्तारम्।

ॐ सन्त्वां सिश्चामि यजुषां प्रजामायुर्धनं च॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥५॥

प्रावंदिष्म तन्नो मा हांसीत्। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥४॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥६॥
ॐ तच्छुं योरावृंणीमहे। गातुं युज्ञायं। गातुं युज्ञपंतये। दैवीः स्वस्तिरंस्तु नः।
स्वस्तिर्मानुंषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिंगातु भेषजम्। शं नो अस्तु द्विपदें। शं चतुंष्पदे। ॐ शान्तिः
शान्तिः शान्तिः॥७॥

ॐ सह नांववतु। सह नौं भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहै। तेज्ञस्वि नावधीतमस्तु मा विद्विषावहैं। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥८॥

ॐ सह नांववतु। सह नौं भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहै। तेजस्व नावधीतमस्तु मा विद्विषावहैं। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥९॥

ॐ सह नांववतु। सह नौं भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहै। तेजस्व नावधीतमस्तु मा विद्विषावहैं। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥१०॥ दशशान्तयः 4

Downloaded from http://stotrasamhita.github.io | StotraSamhita | Credits